

deles heldig Tanke, som har ledet Mindretallet i Finantsudvalget til at foreslaae de to Sager — Kirkecommissionen og Valgmenighedsloven — knyttede til hinanden. Det forekommer mig, at vi derved fik, om jeg saa maa sige, et Barometer, som vi kunde være sikker paa ikke vil vise os i en feil Retning, thi hvis det i Landstinget hvilende Lovforslag blev vedtaget der og erholdt kongelig Stadfæstelse, var det et Vidnesbyrd om, at den Anskuelse havde seiret, som erkjender Rigsdagens Berettigelse til at vedtage saadanne Love, og jeg havde da for mit Vedkommende ikke nogen Betænkelighed ved at bevillige de Penge, som den Minister, der havde vedkjendt sig denne Anskuelse, havde forlangt. Min Stilling er nu aldeles ikke forandret ved, at denne Kirkeminister er astraadt; dertil har jeg altfor stor Tillid til den Erklæring, som den høitagtede Conseilspræsident idag har afgivet. Min Stilling vilde have været ganske den samme, om den forhenværende Kirkeminister endnu havde staaet paa sin Plads; thi jeg vilde have anseet det for heldigt, at disse to Sager, som Alle erkjende høre sammen, vare blevne uopløseligt knyttede til hinanden. Da imidlertid de ærebe Forslagsstillere have fundet sig foranlediget til idag at tage Forslaget tilbage, idet Ordføreren for dem dog har erklæret, at han, dersom Situationen maatte være gunstig derved, atter vilde stille det samme Forslag til 3die Behandling, er det naturligvis ikke min Tanke at fastholde det og lade det komme til Afstemning idag. Jeg har kun optaget det for at udtale, at det dog nok kunde være, at der var andre Grunde for at stille det end den, det ærebe Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) fremførte, da han sagde, at Forslaget havde bragt ham i en væsentlig Forlegenhed, idet det syntes ham at vise, at der er Medlemmer, som ikke føle saa varmt for andre kirkelige Reformers som for denne og som ere villige til at give Penge til en Kirkecommission, naar de kun kunne faae den Reform, de ønske. Jeg troer nu at have gjort det klart og tydeligt, at de Medlemmer, som have stillet dette Forslag, og de, som ville stemme for det, kunne føle ligesaa varmt — og jeg erklærer for mit Vedkommende, at jeg gjør det — for de andre kirke-

lige Reformers; men Sagen er den, at hvis Valgmenighedsloven falder, kunne vi for det Første styde en hvid Pind efter de andre kirkelige Reformers, thi da har den Anskuelse seiret, som ikke anerkjender Rigsdagens Berettigelse til at vedtage kirkelige Love. — Jeg skal nu erklære, at jeg frasalder Forslaget.

Formanden: Forslaget er saaledes atter taget tilbage, og jeg skal spørge, om Noget optager det?

S. A. Hansen: Jeg optager Forslaget.

Formanden: Jeg maa iøvrigt for at fremkalde en Berigtigelse fra det ærebe Medlem, der talte sidst, bemærke, at naar jeg ikke misforstod ham, udtalte han, at der kunde fremkomme Lovforslag om, at en anden Repræsentation skulde med Hensyn til visse Sager træde istedetfor Rigsdagen. Dette er Noget, som ikke vil kunne skee uden ved en Grundlovsforandring.

P. C. Olsen: Det har ikke været min Tanke, at saadanne Forslag vilde blive fremfatte af Regjeringen, hvortil min Mening var den, at der fra Kirkecommissionen kunde fremkomme Forslag, der gik i den Retning. At noget Saadant strider mod Grundloven er muligt og vel endog rigtigt, men Grundloven opfattes saa forskjelligt, og navnlig opfattes dens § 75 netop fra den Side, hvorfra jeg venter saadanne Forslag, paa en fra min Anskuelse saa forskjellig Maade, at jeg meget vel troer, at man fra den Side kunde vente at see Forslag fremkomme, som efter den almindelige Opfattelse strider imod Grundloven.

Formanden: Jeg fremhævede kun den Uttring af det ærebe Medlem, for at fremkalde en nærmere Præcision deraf.

Winther: Jeg hører til det Mindretal i Udvalget, som har raadet til, at man ikke skal bevillige Noget til denne Commissions Medsættelse. De almindelige Grunde herfor har jeg allerede udtalt ved første Behandling, og jeg skal ikke gjentage dem nu; jeg kan i det